

"...

I- İPTAL VE YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN GEREKÇESİ

Anamuhalefet Partisi (Cumhuriyet Halk Partisi) TBMM Grubu adına Grup Başkanvekilleri Kemal ANADOL ve Haluk KOÇ tarafından verilen 9.1.2004 günlü dava dilekçesinin gerekçe bölümü şöyledir:

"...III. ANAYASA'YA AYKIRILIK İDDİALARININ GEREKÇESİ

1) 5005 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun (çerçeve) 1 inci maddesinin 1739 sayılı Kanunun 51 inci maddesine 4 üncü fıkra olarak eklediği fıkranın Anayasa'ya Aykırılığı

5005 sayılı Kanunun (çerçeve) 1 inci maddesinin 1739 sayılı Kanunun 51 inci maddesine eklediği 4 üncü fıkra, Milli Eğitim Bakanlığına tahsisli Hazine mülkiyetindeki taşınmazlar ile Milli Eğitim Bakanlığı kullanımında bulunan mülkiyeti il özel idaresine veya köy tüzel kişiliğine ait taşınmazlardan gerekli görülenlerin, mülkiyetinin Hazineye bedelsiz devrinden sonra; Milli Eğitim Bakanlığı ile mutabık kalınarak tahsislerini kaldırmak ve satmak üzere Maliye Bakanı yetkili kılınmıştır.

Bu düzenleme çeşitli açılardan Anayasa'ya aykırıdır.

İl özel idaresi ve köy tüzel kişiliği yerinden yönetim idareleridir.

Kamu tüzel kişiliğine sahip bir yerinden yönetim idaresinin mülkiyetindeki taşınmazların devri ve satışı ile ilgili kararların, o yerinden yönetim iradesinin yetkili organları tarafından verilmesi gerekir. Söz konusu fıkra ise, "gerekli görülenler" ibaresi yer almakla birlikte, gerekli görececek olanın kim olduğu hususu açıkça belirtilmemiştir. Bu nedenle, gerekli görececek olanın, Maliye Bakanlığı da, yerinden yönetim idaresi de olabileceği sonucuna varılabilir. Bu durum, söz konusu fıkradaki düzenlemeyi, bir hukuk devletinde yasalarda olması gereken açıklık ve belirlilikten yoksun bırakmakta ve bu nedenle Anayasa'nın 2 nci maddesine aykırı bir görünüme sokmaktadır.

4 üncü fıkradaki düzenlemede, "gerekli görececek" olanın, yerinden yönetim idaresinin yetkili organları değil de, merkezî yönetim olarak düşünülmüş olması halinde, bu, merkezi idarenin vesayeti altındaki idarenin yerine geçerek onun yetkilerini kullanması anlamına gelecek ve Anayasa'nın 123 üncü maddesine aykırı düşecektir. Kaldı ki Maliye Bakanı, il özel idaresi ve köy tüzel kişiliğinin yasal vesayet makamı da değildir.

Anayasa'nın 123 üncü maddesinin 1 inci fıkrasında idarenin, kuruluş ve görevleriyle bir bütün olduğu ve kanunla düzenleneceği; 2 nci fıkrasında da idarenin kuruluş ve görevlerinin, merkezden yönetim ve yerinden yönetim esaslarına dayanacağı ifade edilmiştir.

İdarenin bütünlüğü ilkesinin bir gereği olarak merkezî idarenin yerinden yönetim idareleri üzerinde idarî vesayet yetkisi vardır.

Kural olarak vesayet makamı, yerinden yönetim idaresinin yapacağı bir işlemi, yerinden yönetim idaresinin yerine geçerek yapamaz (Bkz. E.1984/12, K. 1985/6, K.t. 01.03.1985 sayılı Anayasa Mahkemesi kararı).

İdari vesayet, merkezî idareye tüzel kişiliğe sahip bir yerinden yönetim idaresinin özerkliğini zedeleyecek yetkiler getiremez. (Bkz. E. 1987/22, K. 1988/19, K.t. 13.06.1988 sayılı Anayasa Mahkemesi kararı) ve merkezî idarenin, yerinden yönetim idaresinin yönetim işlerine ve işlemlerine karışmasını haklı göstermez.

Yerinden yönetim esası, yerinden yönetim idaresinin tüzel kişiliğe sahip olmasını, organlarını seçme hakkının ve bu organlara karar verme yetkisinin tanınmasını gerektirir.

İptali istenen 4 üncü fıkradaki düzenleme ise, il özel idarelerine ve köy tüzel kişiliğine, mülkiyetlerindeki taşınmazın devrinin gerekli olup olmadığına karar verme yetkisi bırakmadığı, bu yetkiyi merkezî idareye hem de yasal vesayet makamı olmayan Maliye Bakanlığına verdiği için, hem 123 üncü maddenin 1 inci fıkrasındaki idarî vesayet yetkisi ve 123 üncü maddenin 2 nci fıkrasındaki yerinden yönetim esasıyla uyum halinde değildir.

Diğer yandan, eklenen 4 üncü fıkra da yer alan ve il özel idaresinin veya köy tüzelkişisinin özel mülkiyetinde bulunan bir taşınmazın, gerekli görülmesi halinde Hazineye bedelsiz devredilmesini hükme bağlayan düzenleme, söz konusu tüzelkişilerin bu taşınmazlar üzerindeki mülkiyet hakkını, Anayasa'ya aykırı bir şekilde sınırlandırmakta; bir başka deyişle de ortadan kaldırmaktadır.

Çünkü bir taşınmazın iradesi dışında ve bedelsiz olarak malikin elinden alınması, bu hakkı tümüyle kullanılamaz hale getirmekte; haktan geriye hiçbir kısım bırakmamakta; bu nedenle de özünden zedelemektedir. Halbuki bedel, taşınmazın satışında, devrinde veya el değiştirmesinde mülkiyet hakkından geriye kalan bir parça niteliğini taşımaktadır.

Anayasa'nın 35 inci maddesi, mülkiyet hakkını kişi hakkı olarak kabul etmiştir. Anayasa'nın 35 inci maddesine göre, mülkiyet hakkı kamu yararı amacıyla kanunla sınırlandırılabilir ve mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz.

Mülkiyet hakkı; bir kimsenin, başkasının hakkına zarar vermemek ve yasaların koyduğu sınırlamalara da uymak koşulu ile bir şey üzerinde dilediği biçimde kullanma, ürünlerinden yararlanma, tasarruf etme (başkasına devretme, biçimini değiştirme, harcama ve tüketme) yetkilerini içerir.

Anayasal güvence altına alınan bu haktan, malik sıfatını taşıyan bütün gerçek ve tüzel kişiler yararlanabilir. Bu güvence, hukuk devletinin gereğidir ve ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlandırılabilir.

Anayasa'yla güvence altına alınmış bir temel hakkın ortadan kaldırılamayacağı, duraksamaya yer vermeyecek kadar açıktır. Temel hak ve özgürlüklerin kaldırılmasından değil, sadece sınırlandırılmasından söz edilebilir ki, bu da ancak Anayasa'nın 13 üncü maddesindeki koşulların gerçekleşmesi ile olanaklıdır.

Anayasa'nın 13 üncü maddesinde, temel hak ve hürriyetlerle ilgili genel ve özel sınırlandırmalar demokratik toplum düzeninin gereklerine aykırı olamaz ve öngörülükleri amaç dışında kullanılamaz denilerek, sınırlandırmanın ölçüsü de konulmuştur.

Demokratik toplum düzeninin gereklerinden birisi de, sınırlamalarda hürriyetlerin özüne dokunulmamasıdır. Güdülen amaç ne olursa, sınırlamalar özgürlüğün kullanılmasını

tümüyle ortadan kaldıracak düzeyde ve ağırlıkta olamaz. (Bkz. Anayasa Mahkemesi'nin E. 1989/6, K. 1989/42, K.t. 07.11.1989 sayılı kararı)

Kişinin sahip olduğu dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez, temel hak ve özgürlüklerinin özüne dokunan kısıtlamalar, nedeni ne olursa olsun, demokratik toplum düzeninin gerekleriyle uyum içinde sayılamaz. (Bkz. Anayasa Mahkemesi'nin E. 1987/16, K. 1988/8, K.t. 19.04.1988 sayılı kararı).

İptali istenen 4. fıkradaki düzenleme de, hakkı özünden zedelediği için, "demokratik toplum düzeninin gerekleri"ni karşılayamamakta ve dolayısı ile mülkiyet hakkını Anayasa'nın 35 ve 13 üncü maddelerine aykırı biçimde sınırlandırmaktadır.

5005 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle 1739 sayılı Kanunun 51 inci maddesine eklenen 4 üncü fıkra, taşınmazlardan gerekli görülenlerin satılması için Maliye Bakanına sınırsız yetki verilmiş; hangi nitelikleri taşıyan taşınmazların hangi hallerde satılabileceği konusunda bir belirleme yapılmadığı gibi, ölçüt de konulmamıştır. Bunun anlamı, bu konularda aslî düzenleme yetkisinin Maliye Bakanına bırakıldığı ve keyfi yetki kullanımına kapının açıldığıdır. Halbuki Anayasa'nın 7 nci maddesine göre; yürütme yetkisi ve görevi, kanunlar çerçevesinde kullanılır ve yerine getirilir. Anayasa'da gösterilen istisnaî haller dışında, yürütmeye, kanunla düzenlenmemiş bir alanda aslî düzenleme yetkisi verilemez. Böyle bir yetkinin yürütmeye verilmesi, Anayasa'nın 7 ve 8 inci maddelerine aykırı bir biçimde, yasama yetkisinin devri anlamına gelir ve kökenini Anayasa'dan almayan böyle bir yetki, Anayasa'nın 6 ncı maddesiyle de çelişir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle, 5005 sayılı Kanunun 1739 sayılı Kanunun 51 inci maddesine eklediği 4 üncü fıkra, Anayasa'nın 2 nci maddesinde yer alan hukuk devleti ilkesine; 6 ncı maddesinde yer alan hiçbir kimsenin ve organın kaynağını Anayasa'dan almayan bir yetki kullanamayacağı ilkesine; 7 nci maddesinde yer alan, yasama yetkisinin devredilmezliği ilkesine; 8 inci maddesinde yer alan, yürütmenin kanunîliği ilkesine; 13 üncü maddesinde yer alan, demokratik toplum düzeninin gereklerine; 35 inci maddesinde yer alan mülkiyet hakkına; 123 üncü maddesinde yer alan idarenin bütünlüğü ilkesi ve yerinden yönetim esaslarına aykırıdır. Anayasa'nın her hangi bir hükmüne aykırı olan bir düzenlemenin, Anayasa'nın 2 nci maddesinde yer alan hukuk devleti ve 11 inci maddesinde yer alan Anayasa'nın üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkeleri ile bağdaşmayacağı da açıktır.

Anayasa'nın söz konusu hükümlerine aykırı düşen 4 üncü fıkranın iptali gerekmektedir.

2) 5005 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununda Değiştirdiği Yapılması Hakkında Kanunun (çerçeve) 2 nci maddesinin değiştirdiği 1739 sayılı Kanunun 55 inci maddesinin 1 inci fıkrasının Anayasa'ya aykırılığı

1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 55 inci maddesinin değişiklik yapılmadan önceki metninde Milli Eğitim Bakanlığı tarafından belirlenmeyen hiçbir kitap ve eğitim aracının okullarda okutulamayacağı, resmî kurum ve kuruluşların dışındaki kişi veya kuruluşlarca hazırlanacak kitap ve eğitim araçlarından, Milli Eğitim Bakanlığınca tavsiye edilmeyenlerin öğrencilere aldırılamayacağı şeklinde açık bir hüküm vardı.

1739 sayılı Kanununun 55 inci maddesi, değişmeden önce aynen şöyle idi:

"İlk ve ortaöğretim kurumlarında okutulacak kitaplar Milli Eğitim Bakanlığınca tespit edilir. Milli Eğitim Bakanlığı tarafından belirlenmeyen hiçbir kitap ve eğitim aracı okullarda okutulamaz.

Resmî kurum ve kuruluşların dışındaki kişi ve kuruluşlarca hazırlanan kitap ve eğitim araçlarından, Milli Eğitim bakanlığınca tavsiye edilmeyenler öğrencilere aldırılmaz.

Milli Eğitim bakanlığınca hazırlanacak veya hazırlatılacak kitap, eğitim araç ve gereçlerinin hazırlama, inceleme ve seçme işleri veya redaksiyonu ile görevlendirilecek kimselere ve teşkil edilecek jürilerin memur olmayan üyelerine ücret ödenir ve yarışmalarda derece alanlara ödül verilir.

Tavsiye edilmek üzere Milli Eğitim Bakanlığına gönderilen kitap ve eğitim araçları için gönderenden inceleme ücreti alınır.

Milli Eğitim Bakanlığınca kişi ve kuruluşlara incelettirilen kitap ve eğitim araçları için inceleme ücreti ödenir.

Kitap, eğitim araç ve gereçlerinin kabulü süresi, telif hakkı ve ücretlerle ilgili esaslar; hangi kitap ve eğitim araçlarından ne miktar inceleme ücreti alınacağı; kitapların ve eğitim araçlarının inceleme işlemleri ile Milli Eğitim Bakanlığınca incelettirilecek kitaplar ve eğitim araçları için ödenecek ücret miktarı,yönetmelikle tespit edilir."

5005 sayılı Kanunun (çerçeve) 2 nci maddesi ise, 1739 sayılı Kanunun 55 inci maddesinin 1 inci fıkrasında, Milli Eğitim Bakanlığınca yapılacak belirlemeyi sadece ders kitapları ile sınırlı tutan, yardımcı ders kitapları ve eğitim araçları için de mevcut olan Milli Eğitim Bakanlığınca belirlenme zorunluluğunu kaldıran bir değişiklik yapmış; bu değişiklikte, fıkranın eski metninde bulunan "Milli Eğitim Bakanlığı tarafından belirlenmeyen hiçbir kitap ve eğitim aracı okullarda okutulamaz" hükmü de, madde metninden çıkarılmıştır.

5005 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle değiştirilen 55 inci madde aynen şu hale gelmiştir:

"İlköğretim ve ortaöğretim kurumlarında okutulacak ders kitapları, Millî Eğitim Bakanlığınca belirlenir.

Millî Eğitim Bakanlığınca hazırlanacak veya hazırlatılacak kitaplar ile eğitim araç ve gereçlerini hazırlama, inceleme ve redaksiyonunda görevlendirilenlere ücret ödenir.

Ders kitaplarına ilişkin yarışmalarda derece alanlara verilecek ödülün ödeme, usul ve esasları ile miktarı yönetmelikle belirlenir.

Özel kesimce hazırlanan ve okullarda ders kitabı olarak okutulmak üzere Millî Eğitim Bakanlığınca gönderilen eserler ücret karşılığı incelenir.

Ders kitaplarının kabulü, uygunluk süresi, telif hakkı ve ücretlerle ilgili esaslar; inceleme işlemleri ve alınacak inceleme ücreti miktarı; Millî Eğitim Bakanlığınca incelettirilecek eserler için ödenecek ücret miktarı; ders kitaplarının hazırlanması ve incelenmesinde aranacak kriterler ile ders kitabı üreten yayın evlerinde aranacak kriterler; ders kitabı dışındaki diğer kitap ve eğitim araçlarının kullanımı ve bunlardan hangileri için

inceleme ücreti alınacağı ve ödeneceği ile ilgili esas ve usuller Millî Eğitim Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir."

Ders kitapları ve diğer eğitim araçları; öğretim programlarının amaçlarına ulaşması için, öğretmen ve öğrenciye yardımcı olan araçlardır.

Örgün ve yaygın eğitim kurumlarında okutulan ders kitapları ve eğitim araçlarının incelenmesi; "Ders Kitapları Yönetmeliği" ile "Ders Kitaplarının Hazırlanması ve incelenmesiyle ilgili Esas ve Usuller Yönergesi"ne göre program, gelişen eğitim teknolojisi ve öğrencinin gelişim basamakları dikkate alınarak Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı bünyesinde yer alan Eğitim Araştırmaları Merkezi ve Akşam Sanat Okulu tarafından yapılmaktadır.

İnceleme, hem içerik hem de şekil bakımından yapılmaktadır. Şekil yönünden; kullanılan malzemenin kalitesi, seviyenin gerektirdiği tekniğe uygunluğu, harf ve rakam büyüklükleri, resim, tablo, şema ve benzerlerinin metinleri aydınlatıcı ve tamamlayıcı olup olmadığı, kolaylıkla kullanılabilir, korunabilir ve sağlığa uygun olup olmadığı, bibliyografya, dipnot ve benzerlerinin bulunup bulunmadığı incelenmektedir.

İçerik yönünden ise; Millî Eğitim Temel Kanunu'na uygunluğu, bilimselliği, kişi veya kuruluşları yıpratıcı olup olmadığı, siyasi propaganda niteliği taşıyıp taşımadığı, ders programlarını destekleyip desteklemediği incelenmektedir.

5005 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesi ile değiştirilen 1739 Sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 55 inci maddesinin birinci fıkrası, ders kitapları ve diğer eğitim araçları üzerinde yapılan incelemeyi anlamsız, Talim Terbiye Kurulu Başkanlığını da işlevsiz kılmıştır.

Anayasa'nın 42 inci maddesinin üçüncü fıkrası aynen şöyledir: Eğitim ve öğretim, Atatürk ilkeleri ve inkılapları doğrultusunda, çağdaş bilim ve eğitim esaslarına göre, devletin gözetim ve denetimi altında yapılır. Bu esaslara aykırı eğitim ve öğretim yerleri açılmaz.

Devletin gözetim ve denetimi, eğitim ve öğretimin sağlanmasının, güvenlik altında gerçekleşmesinin temel şartıdır. Devlet, eğitim ve öğretimin yapılmasını sağlayacak, içeriğini denetleyecek, eğitim ve öğretimin Anayasa ve Atatürk ilke ve devrimleri doğrultusunda ve çağdaş bilim ve eğitim esaslarına göre yapılmasını temin edecektir. Eğitim ve öğretim özgürlüğü, hiçbir şekilde Anayasa'nın temel felsefesine ve ilkelerine aykırı davranmanın bahanesi olamaz. Devlet, bu özgürlüğün kullanılmasında, Atatürk ilke ve devrimlerine, çağdaş bilim ve eğitim esaslarına uyulmasını gözeticektir. Bu fıkra hükmünün bir amacı da, çeşitli hukuki yapıdaki kuruluşların gençler üzerindeki olumsuz etkilerini önlemek, Atatürk ilkeleri ve devrimlerini hedef alan açık ya da kapalı girişimleri engellemektir.

5005 sayılı Kanunun çerçeve 2 nci maddesi ile, 1739 sayılı Kanunun 55 inci maddesinin 1 inci fıkrasında yer alan ilk ve ortaöğretim kurumlarında okutulacak kitapların Milli Eğitim Bakanlığı tarafından tespit edileceği ilkesinin sadece ders kitapları için geçerli hale getirilmesi, bir başka deyişle yardımcı ders kitapları ve eğitim araçları bakımından kaldırılması; bunun yanısıra "Milli Eğitim Bakanlığı tarafından belirlenmeyen hiçbir kitap ve eğitim aracı okullarda okutulamaz" ilkesinin fıkra metninden çıkarılması; Milli Eğitim Bakanlığınca belirlenmeyen kitapların ve eğitim araçlarının da okullarda okutulabilmesine imkan hazırlamış ve yardımcı ders kitapları ile eğitim araçları bakımından, devlet denetimi dışında ve bu nedenle

Anayasa'nın 42 nci maddesinin üçüncü fıkrasına aykırı bir eğitim ve öğretim uygulamasının temellerini atmıştır.

Yardımcı ders kitaplarını ve ders araçlarını mevcut devlet denetimi dışına çıkaran bu düzenleme ile, ne Anayasa'nın Başlangıç kısmının ikinci paragrafında gösterilen hedeflere ulaşılabilir; ne de Devletin, Anayasanın 5 inci maddesinde kendisine verilen ödevleri, eğitim alanında gerçekleştirmesi mümkün olabilir.

Anayasa'nın dayandığı temel görüş ve ilkeleri belirten ve aynı zamanda metnine dahil olan "Başlangıç" kısmının ikinci paragrafında " Dünya milletler ailesinin eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olarak; Türkiye Cumhuriyetinin ilelebet varlığı, refahı, maddi ve manevi mutluluğu ile çağdaş medeniyet düzeyine ulaşma azmi yönünde" sürekli çaba harcanacağı vurgulanırken; "Devletin temel amaç ve görevleri" başlığını taşıyan 5 inci maddesinde de, insanın maddî ve manevî varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmak, devletin temel amaç ve görevleri arasında sayılmıştır. Bu ödevlerin yerine getirilmesinin ve gösterilen hedeflere ulaşılmasının yolu da hiç kuşkusuz; Atatürk ilke ve devrimleri doğrultusunda, aklın egemenliğine dayanan çağdaş eğitim ve öğretim ortamının oluşturulmasıdır. Bu da ancak Devletin gözetim ve denetimiyle mümkündür.

Birtakım yardımcı ders kitapları ve eğitim araçları aracılığı ile öğrencilere çağ dışı ve insanın maddî ve manevî varlığının gelişmesini olumsuzca etkileyecek bilgilerin aktarılmasını önlemenin yolu da bu tür kitap ve araçların devlet denetimi ve gözetimi altına alınması, bir başka deyişle Milli Eğitim Bakanlığınca tespit edilmesidir.

Bu açıklamalar, 5005 sayılı Kanunun çerçeve 2 nci maddesinin değiştirdiği 1739 sayılı Kanunun 55 inci maddesinin 1 inci fıkrasının, yardımcı ders kitapları ile eğitim araçlarını böyle bir devlet denetimi dışına çıkararak, Anayasa'nın Başlangıç kısmının ikinci paragrafına ve Anayasa'nın 5 inci maddesine de aykırı düştüğünü göstermektedir.

5005 sayılı Kanunun çerçeve 2 nci maddesi ile değiştirilen 1739 sayılı Kanunun 55 inci maddesinin 1 inci fıkrası, Anayasa'nın çeşitli maddelerine aykırı bir düzenleme olduğu için, Anayasa'nın 2 inci maddesindeki hukuk devleti ve Anayasa'nın 11 inci maddesindeki Anayasa'nın üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkeleriyle de bağdaşmaz.

Yukarıda açıklanan nedenlerle, 5005 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun çerçeve 2 inci maddesi ile değiştirilen 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 55 inci maddesinin birinci fıkrası; Anayasa'nın Başlangıç kısmının ikinci paragrafına, Anayasa'nın 2 nci maddesinde yer alan hukuk devleti ilkesine, 5 inci maddesinde yer alan Devletin temel amaç ve görevlerine, 11 inci maddesinde yer alan Anayasa'nın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkesine ve eğitim ve öğrenim hakkı ve ödevini düzenleyen 42 nci maddesine aykırı olup, iptali gerekir.

IV. YÜRÜRLÜĞÜ DURDURMA İSTEMİNİN GEREKÇESİ

03.12.2003 tarih ve 5005 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun; çerçeve 1 inci maddesi ile 1739 sayılı Kanunun 51 inci maddesine 4 üncü fıkra olarak eklenen fıkranın ve çerçeve 2 nci maddesi ile değiştirilen 1739 sayılı Kanunun 55 inci maddesinin 1 inci fıkrasının uygulanması halinde, eğitim düzenimizde giderilmesi olanaksız durum ve zararlar doğacaktır. Anayasanın çeşitli hükümlerine açıkça

aykırı olan bu hükümlerin uygulanmasından doğacak bu durum ve zararları önleyebilmek için, söz konusu hükümlerin yürürlüklerinin durdurulması gerekmektedir.

V. SONUÇ VE İSTEM

Yukarıda açıklanan gerekçelerle: 3/12/2003 tarih ve 5005 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun;

1) a) (Çerçeve) 1 inci maddesinin 1739 sayılı Kanunun 51 inci maddesine 4 üncü fıkra olarak eklediği fıkranın; Anayasa'nın 2, 6, 7, 8, 11, 13, 35 ve 123 üncü maddelerine,

b) Çerçeve 2 nci maddesinin değiştirdiği 1739 sayılı Kanunun 55 inci maddesinin 1 inci fıkrasının; Anayasa'nın Başlangıç kısmının ikinci paragrafına ve Anayasa'nın 2, 5, 11, ve 42 nci maddelerine aykırı olduğu için iptaline,

2) Uygulanmaları halinde giderilmesi olanaksız zarar ve durumlar doğacağı için; (çerçeve) 1 inci maddesinin 1739 sayılı Kanunun 51 inci maddesine 4 üncü fıkra olarak eklediği fıkranın ve (çerçeve) 2 nci maddesinin değiştirdiği 1739 sayılı Kanunun 55 inci maddesinin 1 inci fıkrasının iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüğünün durdurulmasına karar verilmesine ilişkin istemimizi saygı ile arz ederiz.""